

"נקודה טובה" לפרשת השבוע - רעיון מן הפרשה, במבט עכשווי

גליון "בראשית" (גליון 1 שנת תשע"ד, כד' תשרי תשע"ד, 28/ספטמבר/2013)

ב"ה

"נקודה טובה" לפרשת בראשית - מעשה ב"כתב חידה"

פרשת בראשית היא בבחינת "מעט המחזיק את המרובה" - מילים שיש בהן יותר כיסוי והסתר, מאשר גילוי והסבר. מילים כגון: **"וַיִּבְרָא אֱלֹהִים"**, **"וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים"**, **"וַיִּבְרָא אֱלֹהִים"**, **"וַיִּקְרָא אֱלֹהִים"**, **"וַיִּצַר ה' אֱלֹהִים"** ועוד, מילים שאין לנו בהן ובמהותן, שום הבנה ותפישה כלל...

סודות רבים יש בפרשה זו: סוד היקום וקיומו, סוד כוחות הטבע והתנהגותם ומעל לכל - סוד החיים והמוות.

החיים - מהם!?

האם חיי האדם ושאר הברואים, חד הם? האם אין הבדל בין חיי האדם והבהמה!?

ברגע בו נפח הקב"ה בגולם האדמה את נשמתו - את החלק הרוחני - אלוקי שבו, הפך גוש האדמה, **לאדם**. זהו הרגע המכונן של יצירת חיי בן אנוש על פני האדמה.

אם כן, כיצד באה הנשמה הרוחנית לידי ביטוי בחייו של האדם?

לפני לידתו של כל אדם חדש, מתרחש בעולמות הרוחניים העליונים, מעמד מופלא של **"תדריך"**, לפני ירידת האדם (הנשמה) לעולם הגשמי. מסגרת ה"תדריך", משביעים המלאכים את האדם ואומרים לו: תהי צדיק אל תהי רשע ושמור את הנשמה שקיבלת, בטהרה.

יש הרואים בהשבעה זו, לא רק אזהרה כללית, אלא גם **כתב שליחות אישי ופרטי**. העובדה שדווקא אדם זה - על כל יכולותיו וכישרונותיו ירד לעולם דווקא בזמן הזה ודווקא אל החברה והסביבה הזאת, מלמדת אותנו שכנראה יש לו מה לתרום ולעשות דווקא כאן ועכשיו (הגרי"ד סלובייצ'יק, בספרו ימי זכרון).

ומהי שליחותו של האדם? על כל אדם לפענח את "כתב החידה" של חייו בעצמו. גם זה חלק משליחותו...

ביטוי נוסף לרעיון השליחות והתפקיד האישי, אנו מוצאים במאמר חז"ל הבא: "ראה הקדוש ברוך הוא שצדיקים מועטין, עמד ושתלן בכל דור ודור" (יומא לח ע"ב). הקב"ה "שתל" והוריד צדיקים מסויימים בדורות מוגדרים, כדי שימלאו את תפקידם - יובילו וינהיגו את עדתם ואת דורם. כל דור קיבל את מה שחסר לו ואת מה שהיה צריך.

כתב השליחות האישי הוא בהחלט בבחינת **לא נודע** והוא בהחלט חלק מחידת חייו של האדם.

השיר "קָה סְרָה סְרָה" - **Que Sera sera** - **"מה שיהיה יהיה"**, הוא אחד משיריה הידועים של הזמרת דוריס דיי (שנות החמישים...). שיר איתו הופיעה בסרטו של אלפרד היצ'קוק "האיש שידע יותר מדי" (נכתב ע"י גיי ליווינגסטון וריי אוונס). והנה חלק ממילות השיר - בתרגום חופשי...

כְּשֶׁהֵייתִי יְלֵדָה קִטְנָה, שְׂאֵלְתִי אֶת אֲמִי,

מָה אֶהְיֶה כְּשֶׁאֲגִדֹּל?

הָאֵם אֶהְיֶה יָפָה וְעֹשִׂיָהּ...

וְהִנֵּה דְבָרֶיהָ שֶׁל אֲמִי:

'קָה סְרָה סְרָה' - מָה שֶׁיְהִי יְהִי

הַעֲתִיד אֵינוֹ בְּיַדְנוֹ וְלֹא בְּיַדְעֲתָנוּ,

”נקודה טובה” לפרשת השבוע - רעיון מן הפרשה, במבט עכשווי

’קה סָרָה סָרָה’,
מָה שִׁיחָה יִחָה...

בשאלתה של הילדה הקטנה - **”מה יהיה איתי”** ו**”מה עתיד”**, טמונה בעצם השאלה - מה היא השליחות האישית שלי. במה אני טוב, מה אני יכול לתרום לחברה ולסביבה. מה הוא הייחוד האישי שלי וכיצד אני יכול להביא אותו לידי ביטוי...

יש להניח ש”אם יהודיה” היתה עונה לביתה תשובה שונה מזו של הזמרת דוריס דיי. אמנם **הַעֲתִיד אֵינוּ בִידֵיעָתָנוּ**, אבל הוא בהחלט כן **בְּיָדֵינוּ**.

כי אם נמלא את שליחותינו האישית, נוכל להשפיע על החברה, על הסביבה ואולי אף על העולם כולו. ומעל לכל - בראש ובראשונה, על עצמנו.

וכאן כל אחד שואל את עצמו - אני?! שליחות?! תפקיד?! לא הגזמתם?! ממש טעות בכתובת...

הרי לא אהיה ”מורה לחיים”, או מרכז גרעינים חינוכיים,

לא יזם הייטק, או קבלן בונה בתים וקניונים.

סתאם אחד הזורם על גלי הזמן.

ואתם מדברים איתי על ”שליחות”?

פשוט, חבל על זמנכם...

לאה נאור בשירה: **”מקהלה עליזה”** (לחן: נורית הירש), מספרת על מקהלת ציפורים עליזה, השרה על **ראש הברוש שְׁבַחְצֹר**. ובמקהלה, ציפורים רבות: עפרונים ודרורים, סנוניות ובולבולים. מקהלה בה, גם לכל פשוט זעיר יש תפקיד ו”אמירה”...

על ראש הברוש שְׁבַחְצֹר

שְׁמָחָה וְהַמְלָה,

שָׁם כָּל הַצִּפּוּרִים בְּעִיר

הַקִּימוּ מִקְהֵלָה.

הַעֲפְרוֹנִית הַסּוֹלֵנִית

נִקְתָה אֶת הַגְּרוֹן,

שִׁלְבָה כָּנָף, זָקְפָה מְקוֹר

וְגַם פְּצָחָה בְּרוֹן.

צִיף צִיף, שְׁרִיק שְׁרִק

בּוֹל בּוֹל בּוֹל בּוֹל בִּיל בִּיל

לָה לָה לָה...

וְכָל מִי שֶׁשָּׁמַע אָמַר,

אֵח אֵיזוּ מִקְהֵלָה.

פְּתָאם הַפְּסִיק אֶת הַשִּׁיחָה

”נקודה טובה” לפרשת השבוע - רעיון מן הפרשה, במבט עכשווי

פְּשׁוּשׁ אֶחָד זָעִיר,
אִם אֵין מַלִּים וְאֵין תּוֹים
הוּא לֹא מוֹכֵן לְשִׁיר.

”אֲנַחְנוּ לֹא רוֹצִים מַלִּים”
רְגָזוּ הַבּוֹלְבוֹלִים,
”אֲנַחְנוּ, גַּם לֹלֵא מַלִּים,
נוֹרָא מִתְבַּלְבְּלִים”...

גם העולם הזה הוא מקהלה גדולה ואדירה, עם הרבה רעש ובלבולים. וגם במקהלת המציאות, לכל פשוט זעיר יש תפקיד, יש לו את "הקול היחודי" שלו, קול שבלעדיו שירת המקהלה כולה לא תהיה שלימה ומושלמת. בלעדיו, יהיה מחסור ופגם בהרמוניה, גם אם הוא לא יהיה הסולן הראשי.

ובכל זאת, איך יפענח האדם את כתב החידה וימצא את "שירת חייו" - את תפקידו ושליחותו בחיים!?

על האדם ללמוד להתבונן. להתבונן פנימה אל עצמו ולדעת מהם חוזקותיו, יתרונותיו ויכולותיו. ובמקביל, לראות את האתגרים שסביבו. מכאן ואילך, מוזמן כל אדם לפתור את **כתב החידה האישי שלו** - את "חידת חייו", ולכתוב במו ידיו את ה"תווים", של "שירת חייו", שירה שאין לה סוף... שירה שרק הוא יכול וצריך "לשיר" ולעשות אותה... ולשם כך הוא נברא והגיע לעולם, דווקא כאן ועכשיו.

לאחר ש"הצטיידנו" בתפיסה בראשיתית, יסודית וחשובה זו, יכולים אנו לצאת לדרך, אל השנה החדשה...

מברכת שבת טובה ונהנה טובה

אהה רוט

מייל: nekudatova.roth@gmail.com

ארכיון "נקודה טובה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל.

אהבת? הפץ בין חבריך